

РЕШЕНИЕ

№ 25

град Перник, 21 февруари 2011 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, първи касационен състав, в открито съдебно заседание на втори февруари, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев
ЧЛЕНОВЕ: 1.Стефан Станчев
 2.Емилия Иванова

при секретаря И.И. и с участието на прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от председателя Георгиев КНАХД № 6/2011 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по касационна жалба на И.С.С., в качеството и на управител на „Монк“ ООД- гр. Перник, чрез процесуален представител адв. Красимир Сотиров, против решение №791/11.12.2010 г. постановено по н.а.х.д.№935 по описа за 2010 г. на Районен съд- Перник.

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление №0035696 от 30.04.2010 г., издадено от Директор на Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП- София, офис Перник, с което на жалбоподателката е наложена имуществена санкция в размер на 2372.37 лв. на основание чл. 180, ал. 2 от ЗДДС за нарушение по чл. 86, ал. 1 от ЗДДС, чл. 102, ал. 3, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 180, ал. 2 от ЗДДС.

В касационната жалба се излагат аргументи за незаконосъобразност и неправилност решението на първоинстанционния съд, като постановено при съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице. Въз основа на посочените касационни основания от Административен съд- Перник се иска да отмени обжалваното решение и да се произнесе по същество, като отмени изцяло процесното наказателно постановление.

Касационният жалбоподател, редовно призован не се явява в съдебно заседание. От негово име се явява адвокат Сотиров. Заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, ТД на НАП- София, офис Перник, плеадира , че като правилно и законосъобразно решението на първоинстанционния съд следва да бъде потвърдено.

Окръжна прокуратура- Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се и дължи нейното разглеждане по същество.

Административен съд- Перник, като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Районният съд е възприел фактическата обстановка по делото, от данните внесени чрез: АУАН и издаденото въз основа на него НП, заповед на Изпълнителния директор на Национална агенция за приходите (НАП) за упълномощаване на актосъставители и наказващи органи по съответните закони; ревизионен акт издаден въз основа на извършена ревизия на дружество „Монк“ ООД- гр. Перник; акт, с разпореждане за регистрация по ЗДДС на дружеството- жалбоподател; НП за наложена глоба, поради неподадено заявление за регистрация по ЗДДС в срок, както и обясненията дадени в хода на съдебното следствие пред районния съд от актосъставителя Даниела Христова.

Въз основа на събраните по делото доказателства и след техния анализ, районният съд е намерил за безспорно установено, че при извършена ревизия на дружество „Монк“ ООД, същото, в качеството си на задължено по ЗДДС лице, достигнало облагаем оборот, но не подало заявление за регистрация и не се е регистрирало по ЗДДС в срок (за което е и административно наказано с глоба), не е начислило и данък върху добавена стойност (ДДС) по облагаеми доставки, за периода от изтичане на срока за подаване на заявление за регистрация- 15.10.2010 г. до 03.12.2009 г., когато дружеството е регистрирано от органа по приходите. Вследствие това на нарушителя е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на неначисления данък.

При така установеното от фактическа страна, на база на представените и събрани по делото доказателства, Районен съд- Перник е приел, че последните изясняват всестранно и пълно всички релевантни по делото обстоятелства. Поради тези съображения констатираното от органите на НАП нарушение е прието за безспорно установено и доказано, а издаденото НП е потвърдено като правилно и законосъобразно.

Настоящият съдебен състав споделя правните изводи на Районен съд- Перник и в този смисъл смята касационната жалба за неоснователна.

Изложените в касационната жалба доводи не се подкрепят от доказателствата събрани и обсъдени поотделно и в съвкупност от съда.

При разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение районният съд не е допуснал нарушения, които по смисъла на чл. 348, ал. 1 от НПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН, да съставляват основания за касиране на постановеното решение.

Твърденията на жалбоподателя, че атакуваното решение е постановено при съществени нарушения на процесуалните правила, което е довело до ограничаване процесуалните права на наказаното лице, са неоснователни.

Жалбоподателят твърди, че пред районния съд не е обсъден изтъкнатият в жалбата довод, че в АУАН и НП не се съдържа посочване на данъчния период, в който е реализиран облагаемия оборот от 50 000 лв., като така не е доказано безспорно съществуващо задължение за регистрация по ДДС на „Монк“ ООД и от това следва, че няма налично задължение за начисляване на данък за указания период. Настоящият касационен състав не намира, че липсата на това уточнение води до порок на НП. АУАН и издаденото въз основа на него НП съдържат всички необходими и съобразени с изискванията на ЗАНН реквизити, относно нарушението и обстоятелствата по извършването му. Непосочването към коя дата дружеството е достигнало облагаем оборот не е съществен пропуск, тъй като няма отношение към това административно производство. Това вече е установено в друго административнонаказателно производство, с влязло в сила НП, приложено като доказателство по делото. Тук санкцията се налага поради осъществяване състав на следващо административно нарушение, а именно неначислен ДДС върху облагаеми доставки за определен период, като дружеството в случая е приравнено на регистрирано по ДДС лице, каквото гласи чл. 180, ал. 2 от ЗДДС. Към административнонаказателната преписка са приложени и копия от 49 броя дневни финансови отчети, на които се базира сумата на неначисления ДДС, която, заедно с ревизионния акт е и основа за наложената имуществена санкция. Така твърдението, че от обстоятелствената част на процесното НП, за жалбоподателя е останало неясно за какво е наказан, с което е ограничено правото му на защита, се явява необосновано.

На следващо място в жалбата се съдържа твърдение, че е налице противоречие в правната квалификация в АУАН и в НП, относно състава на вмененото нарушение. Няма основание и в това твърдение. Цитираните чл. 86, ал. 1 и чл. 102, ал. 3, т. 1 от ЗДДС са посочени във връзка с чл. 180, ал. 2 от ЗДДС, който е водещата норма. Т. е. посочени са задължението и начина по който *регистрирано/ приравнено на него съгл. 180, ал. 2 нерегистрирано лице/*, да начисли изискуемият данък, както и как се определя дължимия данък на лице, което не е подало в срок заявление за регистрация по ЗДДС. В този смисъл правната квалификация не само е точна, но и достатъчно ясна за нарушителя и твърденията, че не знае за какво е наложено наказанието са неоснователни. Не на последно място в НП словесно, максимално ясно е описано изпълнителното деяние. При такава връзка между правна квалификация и словесно описание на нарушението, би следвало нарушителят да разбере за какво е наказан.

Твърдението на жалбоподателя за липса на мотиви в решението, по повод възражение пред районния съд, относно *размера и начина на изчисляване* на наложената санкция, също е

необосновано. На първо място *периодът*, за който се дължи начисляване на ДДС в случаите, в които лицето е било задължено, но не се е регистрирало по ДДС, е абсолютно ясно посочен в чл. 102, ал.3, т. 1 от ЗДДС: „от изтичане на срока за подаване на заявление за регистрация до датата, на която лицето е регистрирано от органа по приходите“. А разпоредбите на чл. 101, ал. 5 и 6 от ЗДДС нямат отношение към настоящия спор, тъй като касаят процедурата за регистрация по ДДС.

Относно твърдението, че в АУАН и НП не е посочен начинът, по който е изчислен данъкът, следва да се отбележи, че в НП е описано точно и ясно как е определен размерът на неначисления ДДС: „съгласно чл. 53, ал. 2 от ППЗДС в ревизионен акт (РА) №140900284/06.04.2010 г. “, който РА е приложен и като доказателство към преписката. Споменаването на тази формула в АУАН не е необходимо, тъй като неговата основна цел е да обективира в акт установеното нарушение. Въз основа на констатациите в него се издава НП, което НП на основание, чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, санира АУАН при несъществени пороци (но в случая такива няма).

Обсъждането или не в мотивите на обжалваното решение, на гореописаните основания, посочени от жалбоподателя, дори и да е някакъв пропуск, не е от категорията на съществените. Наличието им не променя фактът на безспорна установеност по отношение на нарушението, нарушителя и неговата вина, което е основна задача на административнонаказателното производство.

Предвид всичко гореизложено, при разглеждането на делото пред настоящата инстанция и вследствие извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК по отношение на валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на потвърдителното решение на Районен съд- Перник, не се установиха пороци, които да съставляват касационни основания за неговата отмяна. Съдебният акт е правилен и законосъобразен и като такъв, следва да бъде оставен в сила.

По изложените съображения, Административен съд- Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №791/11.12.2010 г. постановено по н.а.х.д.№935 по описа за 2010 г. на Районен съд- Перник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ:1. /п/
2. /п/